

## VARIABILITY OF ESG REPORTING PRACTICES IN THE AUSTRIAN ENERGY SECTOR: THE IMPACT OF CULTURE, REGULATIONS, AND ORGANIZATIONAL PRIORITIES

Irina FUSARU

Moldova State University, A. Mateevici Street 60, Chișinău, Republic of Moldova

[fusaru.irina@usm.md](mailto:fusaru.irina@usm.md)

ORCID iD: 0009-0002-3309-0260

**Purpose of the article:** *This study aims to analyze the variability of ESG reporting practices within seven companies from the Austrian energy sector, based on sustainability reports published for the year 2024.*

**Methodology:** *The research explores the influence of intercultural factors (Hofstede's dimensions), European regulations (NaDiVeG, CSRD, ESRS), and the organizational context on the transparency and quality of reported non-financial data. The applied methodology consists of a qualitative comparative content analysis of ESG reports, correlated with relevant cultural and legal indicators.*

**Conclusions:** *The results indicate that low power distance and low uncertainty avoidance foster transparent reporting, while a masculine orientation may reduce the emphasis on social dimensions.*

**Originality:** *The study's original contribution lies in integrating intercultural and legal analysis into the evaluation of ESG reporting quality, providing valuable insights for harmonizing and improving sustainability standards in the energy sector.*

**Keywords:** *energy sector, ESG (Environmental, Social, Governance), regulations, reporting, sustainability.*

**JEL Classifications:** M14, L94, Q56

### INTRODUCERE

În contextul intensificării preocupărilor globale legate de schimbările climatice, echitatea socială și guvernanta corporativă responsabilă, raportarea privind factorii de mediu, sociali și de guvernanta (Environmental, Social, Governance – ESG) a devenit un instrument esențial pentru evaluarea performanței sustenabile a companiilor. În Uniunea Europeană, acest demers este susținut și reglementat prin directive și legi care impun standarde tot mai riguroase de transparență și acuratețe în comunicarea informațiilor non-financiare. Astfel, Directiva privind raportarea de sustenabilitate corporativă (Corporate Sustainability Reporting Directive – CSRD), precum și Legea austriacă privind îmbunătățirea sustenabilității și diversității (Nachhaltigkeits- und Diversitätsverbesserungsgesetz – NaDiVeG), trasează cadrul legal în care companiile trebuie să își formuleze și publice angajamentele și performanțele în domeniul ESG.

Sectorul energetic este, fără îndoială, unul dintre cele mai relevante în acest context, fiind responsabil de o mare parte din emisiile de gaze cu efect de seră, dar având totodată un rol central în tranziția către un model economic decarbonizat și sustenabil. În Austria, unde energia hidro este deja o componentă majoritară a mixului energetic, companiile din domeniu se află într-o poziție strategică atât în ceea ce privește asigurarea securității energetice, cât și în accelerarea adoptării tehnologiilor verzi și a infrastructurii sustenabile.

Problema de cercetare care fundamentează această lucrare constă în lipsa unei înțelegeri detaliate asupra modului în care factori interculturali și contextuali influențează variabilitatea practicilor de raportare ESG, în special într-un sector strategic precum energia. Deși raportarea ESG este în creștere cantitativă la nivel european (Safta et al., 2021), literatura de specialitate evidențiază o variabilitate considerabilă în ceea ce privește calitatea, profunzimea și coerența acestor rapoarte (Hahn & Kühnen, 2013; Michelon et al., 2015). De exemplu, Posadas et al. (2023) arată că în Italia și Spania, presiunile normative și dorința de aliniere la practicile altor organizații influențează cel mai mult la îmbunătățirea calității raportării de sustenabilitate, în timp ce presiunea coercitivă (legislație, reglementări stricte) nu duc, în mod automat, la

creșteri semnificative ale calității, deși oferă un cadru juridic necesar. Totodată, lucrările de referință din literatură subliniază necesitatea integrării factorilor culturali (Hofstede, 2001) și instituționali în analiza calității raportării de sustenabilitate, în special în economii dezvoltate, dar cultural diverse, cum este cazul Austriei (La Torre et al., 2018).

Motivația studiului derivă din acest gol în literatura existentă: deși Austria este adesea considerată un model în tranziția energetică, nu există suficiente studii care să analizeze comparativ modul în care actorii principali din sectorul energetic își elaborează raportările ESG și ce factori culturali sau juridici le influențează. Mai mult, literatura actuală este dominată de abordări cantitative, bazate pe scoruri ESG predefinite, ceea ce limitează înțelegerea calitativă a logicii, consistenței și motivațiilor care stau în spatele acestor raportări.

Acest studiu își propune să analizeze variabilitatea practicilor de raportare ESG în cadrul a șapte companii reprezentative din sectorul energetic austriac, pe baza rapoartelor de sustenabilitate publicate pentru anul 2024, care acoperă o gamă largă de activități, de la producerea energiei electrice din surse regenerabile sau convenționale, la distribuția de gaze naturale și servicii integrate pentru populație și industrie și care contribuie în mod diferit la peisajul energetic și de sustenabilitate al Austriei.

Deși, toate companiile selectate sunt supuse acelorași reglementări europene și naționale privind raportarea non-financiară, modul în care acestea își structurează, comunică și argumentează performanțele ESG diferă semnificativ. Aceste variații nu sunt doar rezultatul unor decizii manageriale, ci pot fi asociate și cu factori interculturali și structurali care influențează percepția asupra transparenței, riscului și responsabilității sociale. Pornind de la dimensiunile culturale identificate de Geert Hofstede (Hofstede et al., 2010), precum distanța față de putere, toleranța la incertitudine sau orientarea către realizări masculine versus valori sociale, cercetarea de față explorează cum cultura organizațională și contextul național modelează modul în care este realizată raportarea ESG.

Prin urmare, analiza propusă oferă nu doar un diagnostic asupra stadiului actual al raportării ESG în sectorul energetic austriac, ci și o bază pentru recomandări de îmbunătățire și armonizare, într-un moment în care sustenabilitatea devine nu doar o obligație legală, ci și un imperativ strategic și moral pentru toate companiile din domeniul energetic.

Rezultatele preliminare indică faptul că o cultură cu distanță redusă față de autoritate și o toleranță ridicată față de incertitudine promovează o raportare ESG mai transparentă, deschisă dialogului și bine ancorată în dimensiunile sociale. În schimb, o orientare culturală puternic masculină, axată pe competitivitate și eficiență, tinde să diminueze atenția acordată aspectelor sociale ale sustenabilității, concentrându-se, mai degrabă, pe indicatorii cuantificabili și pe performanța economică. Astfel, echilibrul între aceste valori culturale este esențial pentru o raportare completă și echilibrată în domeniul sustenabilității.

## **MATERIALE ȘI METODE**

Metodologia utilizată constă într-o analiză comparativă calitativă a conținutului rapoartelor ESG publicate de șapte companii pentru anul 2024, corelată cu indicatori culturali, juridici și organizaționali relevanți. Analiza vizează atât nivelul de detaliu și coerență al raportării, cât și accentul pus pe diferitele dimensiuni ESG.

Companiile selectate pentru analiză sunt:

- ✓ TIWAG (Tiroler Wasserkraft AG) – operator regional important specializat în producerea de energie hidroenergetică în landul Tirol;
- ✓ Energie AG Oberösterreich – furnizor integrat de electricitate, gaz și apă, activ în Austria Superioară, cu o rețea extinsă de distribuție și servicii de reciclare;

INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE "Modern Paradigms in the  
Development of the National and World Economy", 18th Edition

- ✓ EVN AG – companie listată la bursă, cu activități extinse în producerea și distribuția de energie electrică, gaze și apă în Austria Inferioară și în Europa Centrală și de Est;
- ✓ Verbund AG – cel mai mare producător de energie electrică din Austria, axat în principal pe energie hidroenergetică, cu o puternică orientare spre tranziția energetică;
- ✓ OMV AG – una dintre cele mai mari companii industriale austriece, activă în domeniul petrolului, gazelor naturale și produselor petrochimice, cu o prezență internațională puternică;
- ✓ Salzburg AG – furnizor regional de electricitate, gaz, apă și servicii digitale în regiunea Salzburg, implicat activ în proiecte de mobilitate sustenabilă;
- ✓ Wien Energie – principalul furnizor de energie al capitalei Viena, cu un portofoliu divers de energie regenerabilă, termoficare și servicii digitale pentru orașul inteligent.

Pentru selecția acestora s-a utilizat o grilă de evaluare a relevanței bazată pe doi factori principali: importanța economică în sectorul energetic austriac și gradul de implicare în raportarea ESG. Scorurile au fost alocate pe o scară de la 1 la 5, iar companiile cu un scor total  $\geq 5$  au fost incluse în analiză, asigurând astfel un eșantion echilibrat din punct de vedere al reprezentativității și al diversității abordărilor ESG (tabelul 1):

**Tabelul 1. Evaluarea relevanței companiilor energetice austriece pentru analiza ESG (scor 1–5)**

| Nr./ord | Denumirea Companiei                       | Importanța economică (1–5) | Implicare ESG (1–5) | Scor total | Explicații                                                              | Selectată |
|---------|-------------------------------------------|----------------------------|---------------------|------------|-------------------------------------------------------------------------|-----------|
| 1       | Verbund AG                                | 5                          | 5                   | 10         | Lider național, ESG solid, strategie Net Zero                           | Da        |
| 2       | OMV AG                                    | 5                          | 4                   | 9          | Multinațională, ESG extins, dar controversat pe climă                   | Da        |
| 3       | EVN AG                                    | 4                          | 5                   | 9          | Companie listată, ESG avansat, operațiuni internaționale                | Da        |
| 4       | Wien Energie                              | 4                          | 4                   | 8          | Principal furnizor urban, ESG axat pe digitalizare                      | Da        |
| 5       | Energie AG OÖ                             | 3                          | 3                   | 6          | Regională extinsă, servicii multiple, ESG conform                       | Da        |
| 6       | Salzburg AG                               | 3                          | 3                   | 6          | Regională, implicată ESG local, mobilitate verde                        | Da        |
| 7       | TIWAG (Tiroler Wasserkraft AG)            | 2                          | 3                   | 5          | Regională, hidroenergie, raport ESG minim conform                       | Da        |
| 8       | KELAG (Kärntner Elektrizitäts AG)         | 2                          | 2                   | 4          | Regională, date ESG sumare, fără standarde internaționale               | Nu        |
| 9       | Ennskraftwerke AG                         | 2                          | 2                   | 4          | Regională, cu un nivel de raportare ESG modest, dar relevant în zona sa | Nu        |
| 10      | Linz AG                                   | 2                          | 1                   | 3          | Locală, ESG foarte sumar, raportare limitată                            | Nu        |
| 11      | Illwerke VKW (Vorarlberger Kraftwerke AG) | 1                          | 2                   | 3          | Operator local în Vorarlberg, ESG minim, prezență slabă                 | Nu        |

**Sursa:** Elaborat de autor.

Chiar dacă Austria are numeroși furnizori regionali de energie, companii precum KELAG, Ennskraftwerke AG, Linz AG și Illwerke VKW nu au fost incluse în eșantionul principal al analizei, deoarece nu au atins pragul minim de relevanță (scor sub 5), din cauza dimensiunii economice reduse și a

nivelului limitat al raportării ESG. Acestea sunt considerate exemple nereprezentative în raport cu obiectivul cercetării, care se concentrează, exclusiv, pe companii cu scoruri de relevanță superioare.

Pentru identificarea influențelor culturale, au fost utilizate dimensiunile teoretice propuse de Geert Hofstede, care oferă un cadru robust pentru înțelegerea diferențelor interculturale: distanța față de putere, evitarea incertitudinii și orientarea masculină versus feminină, printre altele. Aceste dimensiuni au fost corelate cu conținutul textual și structura rapoartelor pentru a evalua impactul lor asupra transparenței și a atenției acordate dimensiunilor sociale, de mediu și de guvernare.

În paralel, au fost analizate și prevederile legale europene și naționale relevante pentru raportarea non-financiară și de sustenabilitate, cu scopul de a înțelege modul în care acestea modelează conținutul, nivelul de detaliu și gradul de standardizare al raportărilor:

- ✓ CSRD (Corporate Sustainability Reporting Directive) – Directiva europeană privind raportarea sustenabilității corporative, care extinde semnificativ cerințele de raportare față de directiva anterioară (NFRD) și introduce cerințe clare de auditare, dublă materialitate și raportare digitală;

- ✓ ESRS (European Sustainability Reporting Standards) – Standardele europene obligatorii elaborate de EFRAG pentru implementarea unitară a CSRD, care definesc indicatorii, structura și conținutul raportărilor ESG;

- ✓ GRI (Global Reporting Initiative) – unul dintre cele mai utilizate cadre internaționale pentru raportarea sustenabilității, care oferă orientări voluntare dar detaliate privind transparența informațiilor legate de impactul economic, de mediu și social;

- ✓ DEI (Disclosures on Environmental Impacts) – componente esențiale ale standardelor de raportare care vizează explicit impactul asupra mediului (parte integrantă în ESRS și în unele cadre GRI);

- ✓ NaDiVeG (Nachhaltigkeits- und Diversitätsverbesserungsgesetz) – legea austriacă privind îmbunătățirea transparenței în domeniul durabilității și diversității, prin care este transpusă în legislația națională fosta Directivă europeană privind raportarea non-financiară (NFRD).

Comparativ, s-a evaluat modul în care fiecare companie a integrat aceste reglementări în raportarea sa. Analiza s-a bazat pe examinarea documentelor publicate oficial de companii pentru 2024, făcând posibilă observarea practică a tendințelor, convergențelor și divergențelor în raportarea ESG din sectorul energetic austriac.

## REZULTATE ȘI DISCUȚII

Companiile analizate, TIWAG (Tiroler Wasserkraft AG), Energie AG Oberösterreich, EVN AG, Verbund AG, OMV AG, Salzburg AG și Wien Energie, reflectă o diversitate semnificativă în profilul energetic al Austriei. De la producători specializați în energie hidro (precum Verbund AG și TIWAG), la furnizori regionali integrați care combină producția și distribuția de electricitate și gaze naturale (Energie AG Oberösterreich, EVN AG, Salzburg AG, Wien Energie), până la grupuri cu expunere globală în industria petrolului și gazelor naturale, aflate în tranziție către surse regenerabile (OMV AG), aceste organizații contribuie, fiecare în mod specific, la peisajul energetic național și la eforturile de sustenabilitate.

Verbund AG este unul dintre cele mai avansate exemple în raportare non-financiară: raportul anual 2024 conține o Non Financial Statement integrată în raportul de management, cu audit de asigurare limitată (limited assurance) asupra acesteia. De asemenea, Verbund publică „Green Bond Impact Report” și utilizează finanțare verde (green bonds, finanțare ESG-linked) care susține transparența proiectelor și alinierea la taxonomia UE. Aceste elemente indică un nivel ridicat de maturitate în raportare non-financiară și o „îngemănare” clară între performanța financiară și impactul ESG. Pe de altă parte, OMV are o raportare non-financiară robustă și detaliată (conform ESRS / NaDiVeG) și include date despre emisii Scope 1, 2 și 3, planuri climatice, strategii ESG, politici de guvernare, ceea ce reprezintă un standard înalt de raportare.

Pentru companiile mai locale / regionale (TIWAG, Energie AG, EVN, Salzburg AG, Wien Energie), nivelul de transparență și detaliu variază semnificativ:

- ✓ EVN oferă în raportul său 2023/2024 informații detaliate despre generarea de energie regenerabilă, investiții strategice (Strategie 2030) și transparență privind proiecte conforme taxonomiei UE.
- ✓ Pentru Energie AG, raportul anual 2024 are secțiuni dedicate mediului și sociale.
- ✓ Salzburg AG și Wien Energie includ în rapoartele lor secțiuni de sustenabilitate / mediu / responsabilitate socială.
- ✓ TIWAG include informații non-financiare (legate de energie și mediu), precum și secțiuni dedicate sustenabilității, însă nivelul de detaliere și auditare este mai redus comparativ cu cel oferit de Verbund AG și OMV.

Rezultă astfel o diferențiere clară: companiile mari cu viziune internațională (Verbund AG, OMV) dau exemple de raportare robustă, audit extern și legături clare între ESG și finanțe; companiile regionale au raportări care acoperă elemente non-financiare, dar nu întotdeauna cu aceleași garanții de transparență și asigurare. Această diferență este în concordanță cu ipoteza conform căreia organizațiile care dispun de resurse mai ample, care se confruntă cu presiuni internaționale sau au investitori globali, tind să adopte raportări mai riguroase.

Potrivit modelului Hofstede, Austria se caracterizează printr-o distanță față de putere (Power Distance, PDI) foarte scăzută (~ 11), un nivel relativ ridicat de evitare a incertitudinii (Uncertainty Avoidance, UAI ~ 70), un grad moderat de individualism (Individualism, IDV ~ 55) și o cultură pronunțat masculină (Masculinity, MAS ~ 79) (Hofstede, 2001).

Aceste dimensiuni nu sunt doar valori abstracte, ele modelează așteptările sociale cu privire la transparență, regulamente, responsabilitate și raportare, și ele pot explica diferențele observate între companii în modul în care acestea își construiesc rapoartele ESG (Environmental, Social, Governance). Aceasta sugerează o cultură în care se preferă transparența, procedurile clare, responsabilitatea partajată și reducerea ambiguității prin reguli stricte.

Distanța față de putere (PDI) redusă sugerează o cultură în care ierarhiile mari nu sunt acceptate implicit, iar angajații / stakeholderii au așteptarea de acces egal la informații și de o comunicare mai deschisă între niveluri. Într-o astfel de cultură, practicile de raportare care ascund sau omit informații relevante sunt mai puțin în acord cu valorile sociale dominante.

Aversiunea la incertitudine (UAI ridicată) implică că organizațiile se simt nesigure în fața ambiguității și au tendința de a adopta reguli, proceduri standardizate, controale stricte. În raportarea ESG, această tendință ar putea încuraja companiile să dezvolte metodologii clare, să folosească audit extern, să corespundă unor standarde recunoscute și să evite formulările vagi sau omisiunile metodologice.

Practicile companiilor mari (Verbund, OMV) reflectă aceste valori: ele adoptă standarde clare, metodologii detaliate, audit extern / asigurare limitată, proceduri transparente și standardizate, ceea ce micșorează ambiguitatea. Variabilitatea între companii mai mici poate reflecta faptul că, în lipsa unei reglementări obligatorii sau a presiunii externe, acestea nu investesc la același nivel de rigurozitate, dar în cultură, așteptarea este ca informația să nu fie arbitrara sau ascunsă. Astfel, companiile care raportează mai transparent sunt mai aliniate cu valorile culturale de responsabilitate și acces la informație, iar cele care raportează mai sumar, pot fi interpretate ca fiind sub presiunea economică sau limitate de resurse, nu neapărat contrare culturii.

În ceea ce privește scorul moderat de individualism (~55), acesta susține, atât responsabilitatea individuală, inovația și competiția între entități, cât și recunoașterea impactului colectiv al acțiunilor organizaționale. Companiile mari par să îmbrățișeze responsabilitatea individuală (față de stakeholderi, investitori, mediu), integrând ESG în strategia corporativă: fiecare decizie ESG este comună, dar este responsabilitatea conducerii și a echipelor să atingă obiectivele stabilite. Pentru firme regionale, accentul

poate fi mai local / comunitar: raportările ESG sunt adesea legate de comunitatea locală (impact pe regiune, infrastructură), dar mai puțin orientate către competiție globală. Aceasta explică diferențele de accent: companiile mari își poziționează ESG drept avantaje competitive și instrumente de reputație, în timp ce companiile regionale pot vedea ESG ca un instrument de legitimitate locală.

Austria are un scor ridicat la masculinitate (~ 79). O cultură cu scor ridicat la masculinitate înseamnă că societatea valorizează competitivitatea, succesul, realizările, performanța materială și orientarea spre rezultate. Într-o astfel de societate, companiile tind să accentueze ceea ce poate fi măsurat (performanță, eficiență, emisii reduse) și să ofere mai puțin detaliu asupra aspectelor sociale dacă acestea nu sunt direct legate de performanță sau reglementare. Pentru Verbund și OMV, accentul este puternic asupra performanței de mediu, adoptării finanțelor verzi, eficienței, decarbonizării și alinamentului la taxonomie, zone cuantificabile și măsurabile. Dimensiunile sociale (diversitate, echitate, incluziune) apar, dar mai puțin detaliat. Firmele regionale tind să aloce resurse mai mari pe domenii tehnice de mediu și mai puțin pe aspectele sociale, întrucât presiunea internă/rivalitatea în domeniul social nu este la fel de percepută ca în domeniul performanței tehnice. În consecință, cultura masculină poate contribui la orientarea spre performanța de mediu și guvernanta, în detrimentul raportării sociale, decât dacă presiunea externă forțează o schimbare.

Una dintre cele mai mari variații între companii este modul în care acestea abordează dimensiunile sociale, de gen și transformările sociale în raportările lor. Verbund, de exemplu, evidențiază în raportul său înființarea, în 2024, a unui Comitet extins „Strategy and Sustainability”, care unifică strategia corporativă cu obiectivele de sustenabilitate – un indiciu clar al integrării aspectelor sociale și de mediu la nivelul decizional strategic. Totodată, compania emite obligațiuni verzi și corelează finanțarea sa de performanța ESG, ceea ce generează o presiune tangibilă pentru îndeplinirea indicatorilor non-financiari, inclusiv în domeniile social și biodiversitate. OMV AG are politici și obiective clare de diversitate, echitate și incluziune (DE&I). În rapoartele sale, OMV stipulează angajamentul său de a crește ponderea femeilor la nivel managerial (ținta de ~ 25% până în 2025, 30% până în 2030) și de a susține participarea femeilor în programe de leadership, precum și de a promova echilibrul muncă-viață personală. În 2024 la nivel managerial senior acesta a atins 23,7% femei. De asemenea, OMV include inițiative de mentorat, identificare și promovare a talentelor feminine, traininguri, programe pentru proaspeții părinți și criterii de diversitate în recrutare. A introdus workstreams dedicate, inclusiv pentru gen, responsabilități de îngrijire, persoane cu dizabilități, LGBTQ+, internaționalitate etc. În contrast, companiile de dimensiuni mai mici sau cu acoperire regională, precum Energie AG, Salzburg AG, TIWAG sau Wien Energie, includ în rapoartele lor secțiuni referitoare la responsabilitatea socială și protecția mediului, însă nu este clar dacă folosesc metodologii comparabile sau dacă stabilesc obiective măsurabile legate de echitate socială sau egalitate de gen. În cazul EVN, deși sunt prezentate informații despre structura producției de energie, lipsesc detalii aprofundate privind egalitatea de gen, politicile de incluziune sau existența unui audit social extins.

Diferențele sunt clare și evidente: companiile mari, precum Verbund și OMV, au resurse pentru a integra obiective de DE&I în strategia lor de management, metode de evaluare a materialității care includ temele sociale și gen, și angajamente publice clare; companiile mai mici raportează adesea politici generale, inițiative descriptive și mai puțin cifre sau evoluții comparative. Această variație confirmă ipoteza că dimensiunea socială și de gen este sensibilă la diferențele de resurse, la nivelul de profesionalizare internă și la presiunile externe/reglementare. OMV servește ca exemplu de companie mare care profită de cultura corporativă, de reglementările (de exemplu ESRS / CSRD) și de orientarea strategiei organizaționale pentru a integra în mod concret genul și incluziunea în raportarea sa ESG.

Referitor la reglementările europene (CSRD, ESRS, Taxonomia UE), precum și legislația națională (NaDiVeG în Austria), acestea acționează ca forțe armonizatoare care reduc decalajele între companii mari și mai mici. Verbund, în raportul său pentru anul 2024, menționează că Non-Financial Statement a fost

supus auditului de asigurare limitată și că va trece complet la CSRD / ESRS, ceea ce indică alinierea planificată la cerințele viitoare. În plus, Verbund are finanțare verde și obligațiuni verzi, ceea ce le supune la criterii stricte de raportare și transparență asupra proiectelor de mediu / biodiversitate. OMV deja a adoptat raportarea conformă ESRS / NaDiVeG și audit extern, plasând-o pe poziția de lider în conformitate reglementară.

Cu toate acestea, prioritățile organizaționale diferențiate explică multe dintre variații:

- Companiile mari și listate (OMV, Verbund) au motivații puternice să raporteze robust: vizibilitate publică, obligații de reglementare, cerințe ale investitorilor ESG, presiune de piață internațională.

- Companiile regionale / locale au motivații mai moderate și constrângeri de resurse: raportarea ESG poate fi mai ales un instrument de legitimitate locală / acceptare socială, mai puțin un instrument competitiv global.

- Strategii corporative: companiile care își fac din sustenabilitate un pilon strategic (Verbund, OMV) vor integra ESG mai profund și cu resurse dedicate.

- Capacitate internă: echipe dedicate, sisteme de colectare de date, audit, implicarea stakeholderilor sunt mai frecvente în companiile mari.

Tabelul 2 sintetizează scorurile acordate celor șapte companii analizate pe cele trei dimensiuni ESG, conform criteriilor stabilite și oferă o perspectivă asupra conformității cu reglementările în vigoare, precum și asupra impactului culturii organizaționale asupra strategiilor de sustenabilitate și transparență. Această analiză permite identificarea liderilor în domeniul ESG, dar și a celor care au nevoie de îmbunătățiri semnificative.

**Tabelul 2. Evaluarea comparativă a performanței ESG a companiilor analizate**

| Nr./ord | Companie      | Mediu (E) | Social (S) | Guvernanță (G) | Conformitate reglementări | Impact cultural și organizațional                           |
|---------|---------------|-----------|------------|----------------|---------------------------|-------------------------------------------------------------|
| 1       | Verbund AG    | 5         | 4          | 5              | Înalt                     | Cultura organizațională puternică, focus pe sustenabilitate |
| 2       | OMV AG        | 4         | 3          | 4              | Mediu                     | Structură corporativă complexă, influență internațională    |
| 3       | Energie AG OÖ | 4         | 4          | 4              | Înalt                     | Implicare regională, focus pe inovație                      |
| 4       | Wien Energie  | 4         | 5          | 4              | Înalt                     | Orientare urbană, proiecte de mobilitate verde              |
| 5       | Salzburg AG   | 3         | 4          | 4              | Mediu                     | Implicare locală, investiții în infrastructură              |
| 6       | TIWAG         | 3         | 3          | 3              | Mediu                     | Focus pe hidroenergie, raportare limitată                   |
| 7       | EVN AG        | 4         | 4          | 4              | Înalt                     | Diversificare operațională, angajament ESG                  |

**Sursa:** Elaborat de autor.

Astfel, deși reglementările europene și naționale (precum CSRD, ESRS, NaDiVeG) reprezintă un cadru esențial pentru armonizarea și standardizarea cerințelor de raportare ESG, ele nu sunt suficiente pentru a elimina complet diferențele în nivelul de transparență și detaliu între companii. În practică, prioritățile strategice interne ale organizațiilor, disponibilitatea resurselor și capacitatea operațională de a implementa procese riguroase de colectare, analiză și auditare a datelor non-financiare joacă un rol esențial în definirea calității și consistenței raportărilor. Astfel, chiar în prezența unor cerințe uniforme, variabilitatea persistă, fiind influențată în mod decisiv de angajamentul conducerii, dimensiunea organizației și presiunile externe cu care acestea se confruntă.

## CONCLUZII

Analiza celor șapte companii energetice austriece, TIWAG, Energie AG Oberösterreich, EVN AG, Verbund AG, OMV AG, Salzburg AG și Wien Energie, evidențiază un peisaj divers de practici de raportare ESG, influențat semnificativ de dimensiunea, resursele și orientarea strategică a fiecărei organizații. Deși toate operează într-un cadru cultural comun și într-un sistem legislativ armonizat la nivel european (NaDiVeG, CSRD, ESRS, GRI), gradul de profunzime, coerență și transparență în raportarea non-financiară variază considerabil.

Dimensiunea și expunerea internațională determină maturitatea raportării ESG. Companiile mari și listate la bursă, precum Verbund AG și OMV AG, demonstrează un nivel ridicat de profesionalism și integrare a principiilor ESG. Acestea folosesc instrumente financiare legate de performanța de sustenabilitate (green bonds, ESG-linked financing), supun raportările non-financiare auditului extern, adoptă standardele ESRS și publică informații detaliate despre strategii climatice, guvernanta, emisii și politici sociale. Prin contrast, companiile regionale includ aspecte de mediu și sociale în raportări, însă fără același nivel de standardizare, detaliu sau audit extern.

Cultura națională a Austriei încurajează transparența, reguli clare și responsabilitate partajată. Dimensiunile culturale Hofstede (PDI redus, UAI ridicat, IDV moderat și MAS crescut) creează un cadru în care raportarea clară, accesibilă și bazată pe reguli este, nu doar preferată, ci așteptată de stakeholderi. Aceste trăsături culturale se reflectă în practicile organizațiilor mari care integrează raportarea ESG în strategia corporativă și se aliniază activ la reglementări. În același timp, variațiile existente arată că, în lipsa presiunii externe sau a resurselor interne, cultura nu este suficientă pentru a asigura o raportare coerentă și comparabilă.

Dimensiunea socială și de gen este cel mai vulnerabil segment al raportării ESG. Comparativ cu raportarea de mediu, care este mai reglementată și mai ușor de cuantificat, dimensiunile sociale, precum echitatea de gen, diversitatea sau incluziunea, sunt tratate inegal. Verbund și OMV oferă exemple solide de politici DE&I, obiective clare și implicare strategică la nivel decizional. În schimb, companiile regionale abordează aceste teme într-un mod mai general sau descriptiv, rareori cu indicatori clari sau monitorizare sistematică. Această discrepanță subliniază influența decisivă a capacității interne și a priorităților organizaționale asupra calității raportării sociale.

De menționat că diversitatea de gen la nivelul conducerii executive este recunoscută ca un factor important ce poate influența pozitiv calitatea și transparența raportărilor non-financiare. Rezultatele unui studiu recent sugerează că prezența femeilor în structurile de guvernanta contribuie nu doar la îmbunătățirea calității informațiilor raportate, ci și la o mai bună responsabilizare organizațională și transparență. Aceste concluzii susțin ideea că diversitatea nu este doar o chestiune de conformitate sau etică, ci și un factor strategic în procesul de creare a valorii sustenabile (Boța-Avram & Tiron-Tudor, 2025). În acest context, o integrare reală a dimensiunii de gen în guvernanta corporativă nu doar va contribui la diminuarea discrepanțelor în raportarea socială, ci și va întări sustenabilitatea ca un pilon strategic al performanței organizaționale.

Reglementările europene sunt esențiale, dar nu suficiente. CSRD, ESRS și Taxonomia UE acționează ca forțe uniformizatoare, mai ales pentru companiile mari care se află deja sub incidența acestor cerințe. Cu toate acestea, doar reglementarea nu garantează calitatea raportării. Capacitatea internă de colectare și analiză a datelor, existența echipelor ESG dedicate, implicarea stakeholderilor și integrarea sustenabilității în strategia corporativă sunt factori critici care determină eficiența și transparența reală. Fără o astfel de infrastructură internă, riscul este ca raportarea să devină un exercițiu formal, nu un instrument de transformare organizațională.

Chiar dacă în sectorul energetic există studii care nu au găsit corelații puternice și constante între scorul ESG și performanța financiară, măsurată prin indicatori precum ROE, ROA sau ROS, (Baran et al., 2022), în anumite cazuri aceste corelații există, însă nu se manifestă într-un mod constant sau predictibil. Acest fapt împiedică formularea unor concluzii clare și generale. În cazul companiilor austriece, deși acestea

au resurse importante, vizibilitate internațională ridicată și sunt supuse unor reglementări stricte care încurajează raportările ESG detaliate, nu există o garanție că aceste raportări se vor traduce automat în performanțe financiare mai bune. Astfel, strategiile și comunicarea ESG devin esențiale, depășind simpla conformitate formală. Companii precum Verbund și OMV arată că ESG poate fi un diferențiator competitiv, o bază pentru inovare financiară și un element important în construirea reputației. Companiile regionale, chiar dacă se confruntă cu presiuni mai reduse, pot folosi ESG pentru a întări relația cu comunitatea, legitimitatea socială și responsabilitatea corporativă. Diferențele de abordare reflectă mai degrabă etape diferite în maturizarea raportării non-financiare, nu lipsă de preocupare.

Prin urmare, pentru ca raportarea ESG în Austria să devină cu adevărat un instrument eficient, comparabil și relevant în toate segmentele sectorului energetic, este nevoie de o abordare integrată și coordonată. Aceasta trebuie să includă, pe de o parte, o reglementare clară, coerentă și bine aplicată, care să asigure standarde uniforme și comparabilitate între companii și industrii. Pe de altă parte, este esențial să se ofere sprijin concret pentru dezvoltarea capacităților interne ale organizațiilor, prin traininguri, resurse și instrumente care să faciliteze colectarea, analiza și raportarea datelor ESG.

Mai mult decât atât, schimbarea profundă trebuie să înceapă din interiorul companiilor, prin promovarea unei culturi organizaționale care să valorizeze responsabilitatea socială, transparența în comunicare și angajamentul pentru performanță sustenabilă. Această cultură trebuie să devină parte integrantă a strategiei de business, nu doar o formalitate, astfel încât ESG să fie perceput nu doar ca o obligație, ci ca un avantaj competitiv și un factor esențial în construirea încrederii pe termen lung cu investitorii, clienții și societatea.

Austria pornește de la o bază solidă, atât culturală, cât și legislativă, care pune accent pe responsabilitate și sustenabilitate. Provocarea și oportunitatea constau în a transforma aceste fundamente în practici coerente, strategice și uniforme, care să genereze impact real și măsurabil asupra mediului înconjurător și comunităților în care activează companiile. Astfel, raportarea ESG nu va mai fi doar un exercițiu birocratic, ci un catalizator pentru schimbări pozitive și durabile în sectorul energetic austriac.

## MULȚUMIRI

*Acest studiu a fost realizat cu sprijinul proiectului HORIZON-MSCA-2023-SE-01 Marie Skłodowska-Curie Actions Project GA: 101179323 Titlul proiectului: STAR — Transformarea durabilității: Rețea de cercetare și inovare pentru informații de calitate, practici mai bune de raportare a durabilității și reziliența afacerilor.*

## REFERINȚE

1. Baran, M., Kuzniarska, A., Makiela, Z. J., Sławik, A., & Stuss, M. M. (2022). Does ESG reporting relate to corporate financial performance in the context of the energy sector transformation? Evidence from Poland. *Energies*, 15(2), 477. <https://doi.org/10.3390/en15020477>
2. Boța-Avram, C., & Tiron-Tudor, A. (2025). Women on corporate boards and sustainability reporting: A proposed integrated framework of determinants and impacts. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 32, 7180–7212. <https://doi.org/10.1002/csr.70084>
3. Hahn, R., & Kühnen, M. (2013). Determinants of sustainability reporting: A review of results, trends, theory, and opportunities in an expanding field of research. *Journal of Cleaner Production*, 59, 5–21. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2013.07.005>
4. Hofstede, G. (2001). *Culture's consequences: Comparing values, behaviors, institutions and organizations across nations* (2nd ed.). Sage Publications.
5. Hofstede, G., Hofstede, G. J., & Minkov, M. (2010). *Cultures and organizations: Software of the mind. Intercultural cooperation and its importance for survival* (3rd ed.). McGraw-Hill.

INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE "Modern Paradigms in the  
Development of the National and World Economy", 18th Edition

6. Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. (2014). Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE privind prezentarea de informații nefinanciare și de diversitate. <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2014/95/oj>
7. Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. (2022). Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi. <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>
8. Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. (2020). Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru pentru facilitarea investițiilor durabile. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>
9. La Torre, M., Di Tullio, P., & Rea, M. (2021). Social media for engaging and educating: From universities' sustainability reporting to dialogic communication. *Administrative Sciences*, 11(4), 151. <https://doi.org/10.3390/admsci11040151>
10. Michelin, G., Pilonato, S., & Ricceri, F. (2015). CSR reporting practices and the quality of disclosure: An empirical analysis. *Critical Perspectives on Accounting*, 33, 59–78. <https://doi.org/10.1016/j.cpa.2014.10.003>
11. Monitorul Oficial Federal al Republicii Austria. (2017). *Legea privind îmbunătățirea sustenabilității și diversității (NaDiVeG)*. Monitorul Oficial Federal I, Nr. 20/2017. <https://bit.ly/3VBG20A>
12. Posadas, S. C., Ruiz Blanco, S., Fernández-Feijóo, B., & Tarquinio, L. (2023). Institutional isomorphism under the test of non-financial reporting directive: Evidence from Italy and Spain. *Meditari Accountancy Research*, 31, 26–48. <https://doi.org/10.1108/MEDAR-02-2022-1606>
13. Safta, I. L., Sabău (Popa), A.-I., & Muntean, N. (2021). Bibliometric analysis of the literature on measuring techniques for manipulating financial statements. *Risks*, 9(7), 123. <https://doi.org/10.3390/risks9070123>